

Таким чином, застосувати стягнення у вигляді відрахування певного відсотку заробітної плати від особи, яка юридично не є працевлаштованою – неможливо. А отже, ефективність такого стягнення зводиться до нуля.

Враховуючи викладені вище зауваження стосовно окремих видів адміністративних стягнень в Україні, необхідно переглянути чинний перелік таких стягнень на предмет їх удосконалення.

У подальшому це дозволить поліпшити ефективність правозастосування, що вкрай важливо для належного забезпечення правопорядку у державі та її сталого розвитку.

---

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 № 8073-Х.

2. Уваров В. Г. Система адміністративних стягнень вимагає оптимізації (досвід окремих держав-учасниць Європейського Союзу). *Право і суспільство*. 2015. № 4. С. 122-126.

Макуха І.І.

студент юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Іваниця А.В.,

к.ю.н., доцент кафедри,

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЗАКОНОДАВЧЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ОРГАНАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Адміністративне право в українському законодавстві є одним із інструментів управління соціально-правовими процесами в суспільстві. Адміністративне право

реалізується в певних межах правового регулювання, які визначаються діяльністю виконавчої влади на різних рівнях.

Ведення підприємницької діяльності в галузі адміністративного права визначається та регулюється сукупністю адміністративно-процесуальних норм, що визначають порядок дій суб'єктів адміністративного процесу при розгляді адміністративних правопорушень. Розгляд адміністративних правопорушень характеризується цілеспрямованістю, структурованістю, а також правовим механізмом функціонування [1].

Провадження у справах про адміністративні правопорушення регулюється правовим механізмом, який є системою правових засобів, що забезпечують здійснення правового впливу на суспільство. Правовий механізм структурно містить такі основні елементи, як: норми права, правовідносини, а також процесуальні документи, що відображають реалізацію цих відносин.

Правове регулювання ґрунтується на правових нормах, які містять основні моделі. Другим елементом механізму правового регулювання є юридичні факти, на підставі яких базується провадження у справах про адміністративні правопорушення.

Слід зазначити, що форми, способи та засоби виробництва у справах про адміністративні правопорушення є «підпорядкованими» стосовно юридичних фактів, і вони доповнюють механізм його юридичного забезпечення.

Правовідносини є важливим елементом у системі провадження у справах про адміністративні правопорушення. Правовідносини визначають специфіку виконання суб'єктами адміністративного процесу вимог норм права, реалізуються в їх поведінці та ілюструють початок і завершення реалізації механізму правового регулювання, з одного боку, держави органи, що здійснюють провадження у справах про адміністративні правопорушення, з іншого боку, правопорушників [3].

Українське законодавство визначає принципи реалізації правовідносин: принцип законності, реалізація якого передбачає суворе дотримання вимог закону всіма учасників адміністративно-процесуальної діяльності, визначає захист прав громадян, а також морально-правову відповідальність за належне ведення процесу та передбачає усунення необ'єктивного підходу до вибору адміністративного покарання. Законодавство зосереджується на праві особи, притягнутої до адміністративної відповідальності, наводити факти, що відображають її невинність, або обставини, що пом'якшують її вину. Юридично здійснення права на захист відображено у постанові судді у справі про адміністративне правопорушення може бути оскаржена протягом десяти днів з дня винесення постанови особою, яку притягнуто до адміністративної відповідальності, її законним представником, захисником, потерпілим, його представником, а також прокурором у випадках, передбачених ч. 5 ст. 7 та ч. 1 ст. 287 КУпАП [1].

Принцип презумпції невинуватості дає змогу не вважати особу, притягнуту до адміністративної відповідальності, невинною, доки її провина не буде доведена та встановлена у встановленому законом порядку. Водночас доказ цієї провини лежить на предметі доказування.

Характерним є зміст принципу рівності, згідно з яким усі суб'єкти правовідносин в адміністративно-діловодстві рівні перед законом, незалежно від соціального статусу, матеріального стану, етнічної приналежності, статі, релігії, рівень освіти, професійна належність, місце проживання тощо.

Також юридичні норми визначають, що з метою підвищення виховної та профілактичної ролі адміністративного впливу ці справи можуть розглядатися відкрито безпосередньо в трудових колективах, за місцем навчання або місця проживання злочинця.

Принцип оперативності ведення справ про адміністративні правопорушення реалізується за наявності строго встановлених законодавством строків, що визначають хід справи, що забезпечує своєчасність, запобіжний ефект впливу, і, крім того, зменшує час та матеріальні витрати [2, с.39].

Загалом можна зазначити, що механізм правового регулювання реалізації повноважень у справах про адміністративні правопорушення - це система правових форм, методів та засобів, які використовуються уповноваженими державними органами у сфері адміністративної юрисдикції.

Розглядаючи питання елементів правового механізму реалізації провадження у справах про адміністративні правопорушення, ми вважаємо за доцільне виділити правові адміністративно-правові норми, на основі яких будуються правові та процесуальні відносини.

Слід зазначити, що механізм правового регулювання має властивість послідовності. Ця властивість найяскравіше проявляється у виробництві справ про адміністративні правопорушення, що пов'язано, перш за все, з її актуальністю та специфікою правового регулювання.

Загалом розглянуті нами елементи досліджуваного механізму мають складну структуру через складність провадження у справах про адміністративні правопорушення [3].

Виходячи з вищевикладеного, можна стверджувати, що провадження у справах про адміністративні правопорушення регулюється не лише нормами однієї галузі права. Як правило, кожного разу необхідно залучати всю галузь процесуального права, що тягне за собою створення складної, але цілісної нормативної бази для механізму правового регулювання здійснення провадження у справах про адміністративні правопорушення.

Основними елементами будь-якого правового механізму є форми правління; методи державного управління; засоби здійснення заходів щодо забезпечення провадження у справах про адміністративні правопорушення; повноваження

суб'єктів провадження у справах про адміністративні правопорушення; правовий статус його учасників. Іншими словами, суб'єкти провадження у справах про адміністративні правопорушення на практиці використовують усі елементи механізму правового регулювання здійснення провадження у справах про адміністративні правопорушення [4,с.241].

Тож вдосконалення механізму правового регулювання реалізації повноважень органів, наділених правами та обов'язками щодо забезпечення провадження у справах про адміністративні правопорушення, має передбачати вдосконалення у таких напрямках: вдосконалення функціонування основних елементів механізму правового регулювання (форми, методи та засоби); забезпечення реалізації конституційних принципів дотримання та захисту прав, свобод та законних інтересів суб'єктів та учасників провадження у справах про адміністративні правопорушення

---

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 № 8073- X .(зі змінами і допов) Відомості Верховної Ради УРСР. 2020, № 6, ст.35..

2. Адміністративне право України. Повний курс : підручник / Галуцько В., Діхтієвський П., Кузьменко О., Стеценко С. та ін. Херсон : 2018. 446 с

3. Про виконавче провадження: Закон України від 02 червня 2016 № 1404-VIII (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2020.